

ВРЕМЕ ДА БЪДЕШ СЛЯП И ГЛУХ

„Кой е сляп, ако не служителят Ми,
или глух, както посланика, когото изпращам?
Кой е сляп като предания на Бога,
тъй сляп като служителя Господен?
Ти виждаш много неща, но не внимаващ,
ушите ти са отворени, но не чуваш.“
(Исая 42:19,20)

За каква слепота става дума в тези стихове? - За тази слепота, която не ни позволява да гледаме съсредоточено злото. Тя не позволява на погледа ни да се фокусира върху беззаконието. Тя не ни дава да се хванем за видимото, а ни помага да не изпуснем от погледа си вечността.

Ние трябва да виждаме правилно, да виждаме с Божиите очи, защото Сатана непрекъснато се опитва да изопачи това, върху което попада погледа ни и да ни принуди да гледаме на всичко през неговата призма. Слугата на живия Бог гледа на нещата с определена цел, неговото зрение и слух са осветени. Онези, които искат да затворят очите и ушите си за злото, ще бъдат преобразени.

Но ако слушат онези, които се опитват да отклонят мислите им от Бога и вечните интереси, тогава всичките им чувства ще бъдат изкривени от това, в което се взират очите им и чуват ушите им. Исус ни казва:

„Окото е светило на тялото, и тъй, ако окото ти е здраво, цялото ти тяло ще бъде осветено, но ако окото ти е болнаво, то цялото ти тяло ще бъде помрачено.“

(Матей 6:22,23)

За нас е изключително важно с какво храним ума и душата си. Можем да се отдадем на романтични мечти и да строим замъци във въздуха. Можем да гледаме към събитията у нас и по света и да се притесняваме. Но какво ще ни донесе всичко това? То ще ни погуби. **Ние трябва да имаме силата да затворим очи, когато пред нас се разиграват сцени с невъзвишен и неблагороден характер, които не допринасят за чистотата на мислите ни и да затворим слуха си за всичко, което е забранено в Божието Слово.** Бог ни забранява да замисляме зло, да говорим зло и дори да мислим за злото. Ние виждаме в Исус това, което е красиво, това, което е свято, това, което е чисто и възвишено. Така че, защо трябва да се взираме в нещо, което предизвиква само отвращение, и което подлежи на Божието осъждение? **В което се взираме, то ни действа. И когато се взираме в Исус, когато гледаме към Него, към чудния Му характер, когато слушаме Неговите думи, Святия Дух ще действа в нас и ще бъдем преобразени по Негово подобие.**

Днес ние живеем в размирно време. Всичко около нас се тресе. Някъде има война, някъде има глад, има бедствие след бедствие, беззаконие залива отвред. Последно време е. Някои се питат кога ще свърши тази буря. Те вярват, че края на бурята ще им даде дългоочакваната почивка. Тук, на Земята. Вместо това, **Господ иска да намерим мир насред бурята.** Той знае, че ако вярваме, че мирът може да дойде само след като бурята отмине, врагът на душата ни ще ни хване на куката си.

Изкусителят ще се погрижи да ни държи в бурята, в безкрайния водовъртеж на безпокойството, лишавайки ни от Божия мир. Ние не трябва да му позволяваме да направи това. Трябва да се научим да държим главата си над вълните и да ходим по водата толкова дълго, колкото е необходимо. Нашият мир не зависи от това дали бурята ще утихне. Той зависи от Този, който ни държи на повърхността, независимо от всичко. Колкото повече гледаме към Христос, толкова повече Го обичаме и желаем да Го видим. Колкото повече светлина, любов и слава виждаме в Христос, толкова повече светлина се излива върху нас. Чрез вяра духовното зрение вижда славата на Христос. Тази слава е скрита дотогава, докато Господ не разкрие духовните истини, защото окото на обикновения разум не може да ги види.

Днес е такова време, когато не можем да откъснем духовния си поглед от Исус Христос нито за миг, време е да бъдем слепи и глухи за всичко в този свят, който подлежи на Божието осъждение. Време е да гледаме само към Господ, Който ни казва да бдим и да внимаваме на себе си.

Ние сме на вражеско място. Този, който беше изхвърлен от Небето, слезе на Земята с голяма сила. Той работи с всякакви трикове и измами, за да плени душите на хората и ако не сме постоянно нащрек, ако отклоним погледа си от Христос ще бъдем лесна плячка на безбройните му трикове. Ние не трябва да отклоняваме погледа си от Господа, не трябва да се оставим на обстоятелствата около нас да ни разконцентрират и накарат да се тревожим или боим. Трябва ли да отвърнем погледа си от небесната красота сега, когато почти можем да видим славата ѝ от другата страна? Нека нищо не ни разконцентрира. Ние не сме от този свят, ние сме граждани на Небесната страна. Нека гледаме към нейната красота и нека очакваме нашия Спасител, Който ще ни отведе в нея. Амин

Превод: Светлина за теб